

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal – Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-516/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 178. točka (a) — Pravo na odbitak — Načini korištenja — Članak 226. točke 6. i 7. — Podaci koje račun obvezno mora sadržavati — Opseg i vrsta pruženih usluga — Datum kada je obavljena isporuka usluga)

(2016/C 419/06)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članak 226. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da računi koji sadržavaju samo podatak „pravne usluge pružene od [određenog datuma] do današnjeg dana”, poput onih u glavnom postupku, nisu a priori sukladni sa zahtjevima iz točke 6. tog članka, a da računi koji sadržavaju samo podatak „pravne usluge pružene do današnjeg dana” nisu a priori sukladni ni sa zahtjevima iz te točke 6. ni sa zahtjevima iz točke 7. tog članka, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

Članak 178. točku (a) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da mu se protivi to da nacionalna porezna tijela mogu odbiti pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost samo zbog toga što porezni obveznik posjeduje račun koji ne ispunjava uvjete propisane člankom 226. točkama 6. i 7. te direktive, pri čemu nadležna tijela raspolažu svim potrebnim informacijama za provjeru jesu li ispunjeni materijalni uvjeti u vezi s korištenjem tim pravom.

⁽¹⁾ SL C 34, 2. 2. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Niedersächsisches Finanzgericht – Njemačka) – Senatex GmbH protiv Finanzamt Hannover-Nord

(Predmet C-518/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 167., članak 178. točka (a), članak 179. i članak 226. točka 3. — Odbitak pretporeza — Izdavanje računa bez poreznog broja i bez identifikacijskog broja za PDV — Propis države članice kojim se isključuje ex tunc ispravak računa)

(2016/C 419/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Niedersächsisches Finanzgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Senatex GmbH

Tuženik: Finanzamt Hannover-Nord

Izreka

Članke 167., 178. točku (a), 179. i 226. točku 3. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg ispravak računa navođenjem obveznog podatka, to jest identifikacijskog broja za porez na dodanu vrijednost, ne proizvodi retroaktivni učinak, tako da se pravo na odbitak tog poreza ostvarivano na temelju ispravljenog računa ne odnosi na godinu u kojoj je taj račun prvotno izdan, već na godinu u kojoj je ispravljen.

⁽¹⁾ SL C 34, 2. 2. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2016. – Europska komisija protiv Češke Republike

(Predmet C-525/14) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Slobodno kretanje robe — Članak 34. UFEU-a — Količinska ograničenja uvoza — Mjere s istovrsnim učinkom — Plemenite kovine na koje se utiskuje žig u trećoj zemlji u skladu s nizozemskim zakonodavstvom — Uvoz u Češku Republiku nakon puštanja u slobodan promet — Odbijanje priznavanja žiga — Zaštita potrošača — Proporcionalnost — Dopuštenost)

(2016/C 419/08)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Němečková, E. Manhaeve i G. Wilms, agenti)

Tuženik: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil i J. Očková, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i R. Coesme, agenti)

Izreka

1. Odbijajući priznati žigove laboratorija WaarborgHolland, Češka Republika povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 34. UFEU-a.
2. U preostalom dijelu tužba se odbacuje.
3. Europska komisija, Češka Republika i Francuska Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 46, 9. 2. 2015.